

LXV.

Forslag til Lov

angaaende

Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Konkurs.

(Fremsat i Landstinget den 13. December 1933 af Justitsminister *Zahle*).

Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning at sætte i Kraft Bestemmelserne i den under 7. November 1933 indgaaede Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Konkurs og til at fastsætte de nærmere Regler til Gennemførelse af Konventionen, som de i denne indeholdte Bestemmelser maatte nødvendiggøre.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Der findes ikke i dansk Lovgivning almindelige Regler om, hvilken Virkning der i Danmark skal tillægges en i en fremmed Stat erklæret Konkurs over en der bosat Person. Kun i en enkelt Retning har dansk Ret taget Stilling til dette Spørgsmaal, nemlig i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 § 621 Nr. 2, jfr. Bekendtgørelse af 1. Oktober 1932, hvor det foreskrives, at personlig Arrest overfor en Skyldner skal ophøre, saa snart hans Bo her i Landet eller i et andet Land, med hvilket Overenskomst foreligger, er taget under Konkursbehandling; denne Bestemmelse er foranlediget ved, at Danmark har tiltraadt Haager-Civilproceskonventionen af 17. Juli 1905, jfr. Bekendtgørelse Nr. 119 af 19. Maj 1909, efter hvis Artikel 24 personlig Arrest i civile og kommercielle Anliggender hverken som Eksekutionsmiddel eller som blot Sikkerhedsmiddel maa anvendes overfor fremmede, der er Undersaatter i en af de kontra-

herende Stater i Tilfælde, hvor saadan Arrest ikke vilde være anvendelig overfor Landets egne Undersaatter.

Medens de danske Domstole, forinden Lov Nr. 340 af 23. December 1932 traadte i Kraft, gik meget vidt i Anerkendelsen af udenlandske judicielle Afgørelser, har de derimod ikke indtaget et lignende Standpunkt overfor udenlandske Konkursdekreter, idet der i Almindelighed kun tillægges disse umiddelbar Retsvirkning i det ovennævnte lidet praktiske Tilfælde af Arrest paa Person.

Af Hensyn til den ligelige Fordeling af en Fallents Formue mellem hans Kreditorer, vil det være af væsentlig Betydning, at en Konkurs, som er erklæret i en Stat, anerkendes i andre Stater, hvor der findes Midler, som tilhører Fallenten. Retsordningerne i de forskellige Stater afviger imidlertid saa meget fra hverandre, at det ikke kan forventes, at en almindelig Ordning vil kunne opnaas, men i Forholdet mellem de nordiske